

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá otázkou resilience pedagogů mateřských škol, hlouběji pak pedagogů lesních mateřských škol a lesních klubů ve Středočeském kraji. V teoretické části představuje různé definice termínu resilience a nahlíží jeho význam pro učitele v obecné rovině. Na základě zahraničních i tuzemských výzkumů jsou zde charakterizovány rizikové i protektivní faktory relevantní pro učitelské povolání. Práce dále nahlíží výsledky aktuálních studií provedených mezi učitelkami mateřských škol v České republice a vyvozuje specifické aspekty resilience, které se na učitelky mateřských škol vztahují. Zvláštní pozornost je věnována pedagogům lesních mateřských škol a klubů a specifikům jejich práce, které mohou mít vliv na míru jejich resilience. Empirická část práce odpovídá na otázku, jaké protektivní a rizikové faktory působí na resilienci pedagogů lesních mateřských škol a klubů při výkonu jejich povolání a jaké osobnostní a profesní kompetence jim pomáhají překonávat zátěžové situace. Hlubkové rozhovory s pedagogy poskytly data pro zakotvenou teorii, která identifikuje copingové strategie pedagogů jako ústřední kategorii, která určuje výslednou míru resilience. Schopnost pedagoga lesní školky praktikovat efektivní copingové strategie pro posílení resilience závisí na dalších proměnných, které jsou určovány pracovním prostředím a vztahy na pracovišti nebo charakterovými predispozicemi pedagoga. Nejzávažnějším rizikovým faktorem se ukazuje být strach z vlastního selhání, protože negativně ovlivňuje dopady zátěžových situací a znesnadňuje efektivní využívání pozitivních copingových strategií.